

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННИ ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.
—
ціна
одного примірника
20 сот

Референт пос. Конючийский (ЗНН) заявив, що не годиться на збори під голим небом без дозволу влади. Остаточного згодились на це, але тільки на чисто польській території. Проти цього виступив корреспондент пос. Чапінський (ПНС), як також пос. Хруцький і Багінський. Тому, що несподівано для референта внесення Багінського прийнято і то великою більшістю, Конючийський загинув і сказав, що "закон сплатив сени адміністрації". Після того засідання комісії відложено.

Кінець драми.

Львів, 19. грудня 1925.

Великою драмою для недавнього обвинуваченого Ст. Штайгера і для всього жидівського громадянства була справа тогож Штайгера. Велика драма людини, яка — як свідчить рішення суду — подала припавково в круговорот невинної емоціональності, трагічно сильних подій, — і драма народу, що поборівильно застояв був в дебіринті тієї дуже складної й нерозгаданої історії.

Припадок — як твердив оба. Штайгер і як не засвідчиво рішення присяжних судів — звів його в сирі мурі вазини, припадок зробив його був об'єктом доразової або — як твердить польські інтелектуалісти — "скороченої" арештації (бож доразові суди не є звичайним нормального виміру збалансованості, тільки аномальним проявом!), припадок вирвав його з обіймів смерті (бож тільки сумнів одного судді рішив про віддання підсудного горожанському судові) і хто зна, чи не припадок вернув його вільному громадянському й індивідуальному життю.

Без огляду на підношену на прохання п'ятинадцяти правдолюбівність вини обвинуваченого і без огляду на декларовану й доказовану його невинність — була це велика драма людини, яка тільки припадково не перемінялася в трагедію, яка тільки завдяки специфічному збігов обставин нашла свою додаткову, оптимістичну розв'язку. Розглядаючи справу з чисто людського становища, маючи перед собою людину, запрогорену в тюрму, обмотовану густою сіткою замків, чаклків, недовіра, людину, якій — як свідчить його останнє слово на суді — лишалася як ultima ratio тільки віра в поміч Найвищого Є-

ства (якою, що Господь мене не опустить!), слід зазначити, що співчуття всіх людей, всіх співжидів людей було на боці обвинуваченого.

Часами могло здаватися, що та симетрія з нашого боку до обвинуваченого хитється. Очевидно, так могло здаватися тільки тим, які засліплені пристрастю, добачували небезпеку для обвинуваченого навіть там, де її не було. Ми, що перейшли й перешлимо через Дантєвське пекло мук, хіба найкраще можемо зрозуміти людину, що витягає руки до світла і сонця. Колиж однак в деяких колах нашого громадянства справді переходово хиталася та симетрія, якою повинно обдаровувати кожного політичного в'язня, то вина тут не на нашому боці. Винні тому ті жидівські кола, які прийняли були на себе роль прокураторів у відношенні до нашого громадянства, які перейшли межі дозволеної зухвалості і які в своїй ревності намагалися стати „mehr päpstlich, als der Papst selbst“.

Подія з 5. вересня 1924 втягнула в свій глибоко драматичний круговорот не лише Штайгера, але й жидівські офіційно-політичні чинники, а за ними і все жидівське громадянство. І якраз втягнення тих політичних чинників злочасно заваготило на цій справі. Вони не лише взяли справу Штайгера за свою, але й наперствували їй всіми признаками сенсаційної криміналістики, відбираючи їй драмі, навіть трагедії всі признаки благородності. Не вина це обвинуваченого, тільки тих кола, які самочинно взяли на себе його оборону і поведи болотними заулками. Якнебудь оцінювати ту участь жидівських громадянських чинників, то не дається заперечити, що попура микитинада є чорною пля-

ПУРУС

ПЕТА
ДО ПУТУ
СВІТОЛОТ
СМІХИ

мою справу Штайгера. Моральна ваптість микитина не ставить над собою аніж ваптість, але фактом є, що пониження тієї ваптість наступило з вини тих людей, які разом з ним сніли на лаві обвинувачених. А вислід? Всі вони сьогодні на волі, а він, молодий, недосвіданий, розторошений немозлізайним колом столітньої повсенної дійсності, сидить за тюрменними кратами з перспективою погребати там шість літ життя, а може й ціле життя. Далеко від оборони легко-наживних прийомів героя з патологічної галерії Достоевського, навпаки — осуджуючи їх з усею рішучістю і послідовністю, ми не можемо не осудити і його добровільних спільників.

Політичні жидівські чинники і кермовані ними оборона зробили все можливе, щоб біля припадково-драматичної постаті Штайгера завести дивний танець. Вони поставили його в углі справи, оточили всякими страхітливими декораціями, згущуючи понурість події і в ряди годі доводили трагедію людини до карикатури. Ціпазон способів і засобів був дуже широкий. З прикметною собі енергією і расовою зазатістю та необчислимістю зроблено з тієї справи найважнішу проблему європейського континенту — очевидно,

найбільша вибір благодатних
товарів на осінній та зимовий
151 сезон поручає фірма 42-100

АНТІН УВЕРА
Львів, вул. Галицька 10.

Філія в Тернополі, вул. Мішневича,
філія в Стрию, площа Пилсудського.

поруч Льюкарна, а одночасно підбавано й вагу, штучно розширюючи її просто до апокаліптичних розмірів. Тут невідомі були ніякі межі, зникла всяка пропорція. Вся жидівська й жидівська преса пілого світа не аналізуючи справи, крім справи Штайгера.

Де по з цього можна зрозуміти, бож Штайгера уважано невинним і до боютиби в обороні його невинності за р'жено все жидівство. Алеж румунські опришки десятиками вбивали Жидів, а своїмусадиві розтерплювали голови матерям і дітям, а преші процес з'явського Марареску творив тільки незначний епізод в жидівській пресі. Що більшість Львівська „Хайла“ в своїй ворожнечі до Українців — очевидно — з метою компромітації українського народу рефурвала його під дивогляди ім написом „Відгомін погрому на Україні“.

Завдяки жидівським політичним чинникам справа Штайгера пучнавіла з дня на день, а разом з тим викликувало досить різкі настрої не все згідні з інтересом обвинуваченого й інтересами жидівської нації. Крім того в цілій тій справі й її акцесоріях проявлявся характерна риса жидівства: дозвільні поклони перед сильнішими й агресивність супроти тих, яких уважались слабшими. Так нпр. численні екскурсії оборони в найріжнорідніших надрах ніколи не зверталися на шлях провакації його концепції, тільки української, все одно комуністичної, чи націоналістичної. Вказує це, що Жиди, відважуються йти на „безпечні“ терени, а бережуться „небезпечних“. І це — як вже сказано — є прикметною рисою жидівського характеру.

Тісний зв'язок, а радше нерозлучне об'єднання аполітичного Штайгера з сіністичною політикою пхнуло жидівських проводирів на шлях угоди з польським урядом. Лакаючись, щоб на них не заваготило підозріння в замаху на президента

„Просвіта“ в 1925 році.

(Перед Загальним Збором Товариства.)

(Продовж. нк.)

Статистичні дані зі стану читальняних бібліотек показують, що число бібліотек зросло о 249, а число книжок у них удвоє, бо з 57-932 до 114.356. Мусимо однак прийняти, що числа ці не повні. Багато читальня, а навіть філій не прислало досі звідомлень. Тим самим можна сказати, що в краю найдеться ще більше бібліотек і книжок. Так само і зріст бібліотек та книжок є відносний, бо минулорічні числа були також дуже неповні. Всеж такі приріст буде поважний, який каже надіятися, що цей стан буде щораз кращий. Хочби тому, що опіка над бібліотечною справою мусить зрости, коли члени полюблять книжку.

Інше зовсім питання змісту бібліотек. Під цим оглядом ми взагалі маємо дуже неясний образ. Краєвий З'їзд голов філій з вересня 1924 наказав, що л'юстратори мають звертати найбільшу увагу на бібліотеки. Але чи воно так є в дійсності, не можемо напевно сказати. З другого боку треба піднести, що по наших читальнях находяться такі бібліотеки і такі бібліотекарі в посвяченні, що просто подиву гідна їх робота. Про це мали нагоду переконатися і делегати Головного Виділу на місцях. В останньому році бачив делегат такі бібліотеки читальні: в Кутах, Дорожіві, (Самбір), Радехові, Кігінині—Гірі, Надвірній і мусить заявити, що всі названі бібліотеки виконують дуже гарно своє завдання. А просто зворушуюче було бачити при роботі в Кігінині—Гірі п. Кобзєв, автодидакта і рівночасно великого бібліотекаря.

Бібліотечну справу мусить Товариство вивести як одну з найважливіших. І тому в плані праці на найближчий рік, розісланому усім філіям, доручено як безумовний наказ перевести й докладнішу перевірку читальняних бібліотек, щоб виробити собі погляд, що наші члени читають, викинути увесь непотрібний, а навіть шкідливий баласт, а на те місце впровадити книжку, котра гідна того, щоб стати в читальняній бібліотеці.

Тут мусимо звернути увагу на одну велику недостатку в звідомленнях Товариства. Бібліо-

течна справа вимагає, щоб подавати не тільки числа книжок у бібліотеках. Статистика читачів і того, що вони читають, які книжки осгнули найбільшу кількість читачів — це повинно становити зміст статистичних чисел. Узагалі, нам треба йти по шляху, випрацюваному В. Гофманом, про якого була вище бесіда. Тоді шойно буде бібліотека виконувати своє високе виховне завдання.

Дуже важну новість впровадив Головний Виділ, а саме мандрівні бібліотеки. Тут не оглядалася уже на недостатку засобів і вложив чотири тисячі золотих, ставлячи за цю суму 30 комплектів. Служба мандрівної бібліотеки змальована датами в 8. ч. „Народньої Просвіти“ за біжучий рік. Одно можна напевно сказати, що мандрівні бібліотеки стрінулися з загальним признанням. Деякі філії (Тернопіль, Золочів і другі) пішли слідом Головного Товариства і завели у себе власні мандрівні бібліотеки. — Однак Т-во не може на цьому поперестати. Воно мусить розбудувати систему, кількість і величину мандрівних бібліотек, як цього вимагає освітня справа.

Не можна поминути ще одного моменту. Т-во „Просвіта“ йшло як найдалше на руку всім читальням, а навіть другим культурно-освітнім установам у допомозі задля постановлення бібліотек. Дуже вбогим місцевостям висилало даром книжки, менше засібним читальням давало 40% опусту на власних виданнях, а філіям і взагалі „Просвітам“ давало книжки на більші суми за ратальною сплатою.

Задля цієї останньої цілі треба було нашому Товариству зорганізувати у себе відповідний книжковий відділ, котрий стояв би на послугах великого діла. Зроблено це з великим накладом матеріальних засобів, знову виходячи із становища, що ніяка жертва під цим оглядом не є за велика. Користей, розуміється в ідейно-моральному розумінні, ми не в силі, сьогодні оцінити. Наслідок такий, що ціла низка філій отворила в себе відділ кольпортані книжок. Користаючи із полеків, які дає Гол. Т-во, вони можуть з самих прибутків з кольпортажі оплачувати певну частину коштів удержання власної канцелярії. В книжковому руху в нас тісні зв'язки з повітовими „Просвітами“ на Волині і з „Просвітою“ в Бересті, з „Рідною Хатою“ в Холмі. Деякі з філій „Просвіт“ або „Рідної Хати“ не знають, як дякувати Товариству за його поміч у устроєнні бібліотеки. А чи заглядати

про ту велику працю у складанні зразковиз бібліотек на рати тощо. Нехай це будуть і маленькі камінчики, але кружки ними закреслени на освітньому полі мусять згодом полишити тріаки сліди, а котрих будуть тільки добрі наслідки.

Ще одна справа. Розуміється можна тільки жаліти, що Т-во в біжучому році так мало видало книжочок. Однак ніхто — здається — не зверне увагу на ту безприкладну величину малої роботи, яку виконує Т-во при поширенні книжки, даючи тим самим змогу розвиватися приватній видавничій ініціативі і організованним професійним українським книгарням у Львові і на українських землях під Польщею. Треба зважити, що нема найменшої картки, найменшого письма чи від читальні, чи від члена, а навіть від дитини школяра, на яку не йшла би відповідь з Т-ва на сам запит про книжку, шну тощо. На таку службу не позволить собі ніхто. Наше Т-во однак мусить це робити, мусить жисилати каталоги, проспекти тощо, без огляду на те, чи прийде замовлення, чи ні.

Не слід забувати й того, що Т-во „Просвіта“ перше дало а нас ініціативу до Св'ята кнйжк. Це вже другий рік введення прегарний звичай. Ще далеко до того, щоб це св'ято мало всенародній характер. Але Т-во буде всіх засобів уживати на це, щоб тим св'ятом починати новий сезон в останній праці, себто з осеню кожного року. Хоч відгомін, як скамо — не загальний, є вже тепер заяви з боку наших книгарів, що в жовтні місяці рух у них помітно збільшився, дякуючи тільки тому, що Т-во веліло всім філіям і Читальням святкувати Св'ято книжки.

Вкінці ще числа відносно книжкового руху в Т-ві „Просвіта“ за час від 1. січня до 30 листопада 1925 р. Власних видань продано 23.847 прим., передплатникам вислано 19.033 прим., даровано 1.412 прим. — разом 42.292 прим. (В р. 1924 було 43.279 прим. Малу різницю можна пояснити собі тим, що бракує ще місяця грудня, в якому звичайно рух дещо збільшений, і тим, що Т-во цього року менше видало). Чужих видань перейшло через книжковий відділ 25.271 прим.; в р. 1924 — асього 10.430 прим. Додаючи всі числа разом побачимо, що за 11 місяців цього року перейшло через Товариство 69.703 прим., коли за цілий минулий рік тільки 53.709 прим., себто кількість зросла о 50 процент. Треба пам'ятати, що в на-

19. 4.

(Продолжение буде.)

В гарній оправі!

Акопья, (дівоче) нар. п. с. 10—	Ковалів: Писанка 3-50
Амфіс — Добрий син. Воля . . . 2—	Чародійна стрілка 3—
Зі школи 2—	Щаслива бабуня 3-40
Берет: Малий Ляро 5—	Ковалів: Пригоди Шлюка . . . 5—
Воскопья: Записки мілана . . . 6—	Ковалів: Без візка 3-60
Гриценко: Сон шні провінь . . . 4-50	Лебедова: Мамі 0-10
Грушевський: Ілюстрація історія України 15—	Мамі герої 1-10
Діонісій зні 0-90	Лепкий: В горі 2-50
Женіков: Улітчик 1-50	Лотошкін: Мамі герої 3—
Казієв: Братів Г. жін 0-90	Лукінич: За кадишню 3-50
Ковалів: В останній даші 3-10	Марті: Борець 0-90
	Мартоні: Забобон 3-50

Ціни вказані тільки до 15-го січня 1926 р. — Ті самі книжки продаємо також в боюшці по значно нижчих цінах. — Хто прийде

Найкрасші святочні дарунки:

Ковалів: Писанка 3-50	Мінер: Молодість славних людей . . 6—
Чародійна стрілка 3—	Олімський: Іху на Вас 3—
Щаслива бабуня 3-40	Пачосський: Розсипані перли . . . 3—
Ковалів: Пригоди Шлюка . . . 5—	Патка: Гіа прічак 0-70
Ковалів: Без візка 3-60	Самійленко: Україні 3-80
Лебедова: Мамі 0-10	Сара Кру 0-90
Мамі герої 1-10	Сифт: Подорож Гулівера до Лів . . . 0-90
Лепкий: В горі 2-50	Сифт: до Великанів 0-80
Лотошкін: Мамі герої 3—	Стефанік: Дорога 2-50
Лукінич: За кадишню 3-50	Стефанік: Острога з закопаними скарбами 3—
Марті: Борець 0-90	
Мартоні: Забобон 3-50	

В гарній оправі!

Тавей: Пригоди Тома Соєра 4-50	Толстой: Казки 0-80
Ковалів: Розсипані перли 3—	Украліка: Л. сова пісн 3-20
Франко: Божосяв сміється 6—	Мойсей 2-50
Пригоди Дон Кіхота 4-50	Як Юлія Шиняніков бива 3-10
Несекош 3-10	Чайковський: З татарської неволі . . 2—
Шевченко: Кобзар (вид. Симоніч) . . 15—	Шурат: Вибір пісень 2—

Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10.

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане редакція не відповідає.

ЖІНОЧІ ФРИЗЕРИ.
ПРЕВЕНДАР І СЕВЕРИН Львів пл. Марійська 4.
 (Бароко-східний Готель)
 значно поширили область і уважності його згідно з найновішими вимогами поручають: ФАРБУВАННЯ ВОЛОСЯ ОРИГІНАЛЬНОЮ ШОКЕАЛ-МЕНЕ, НАМІДНІВШІ ФРИЗУРИ ПО ПАРИСЬКИМ ЖУРНАЛАМ. ПЕРШОРЯДНІ кваліфікації сили до MANICURE.

Не можуть погодитися.

„Визволення“ — проти алуки зі „Звйон-жом Хлопским“.

Клюб „Визволення“, що радить від року над злукою всіх селянських партій, в першій мірі над елітним зі „Звйонжом Хлопским“, оішив цими днями не лучитися тимчасом зі „Звйонжом“ в один клуб, а зачекати, що скаже в шій справі конгрес партії. Коли буде зліканий цей конгрес, ще не відомо.

В самому „Визволеню“ є сильна течія за повним алітним зі „Звйонжом Хлопским“ і то без ніяких застережень (15 послів), ще більше визволення є за алукою зі „Звйонжом“ з деякими застереженнями (21 послів). Однаже тимчасом перемогла більшість (25 послів) і справа злуки відсунена знов на неовзначений час.

Жінка спілка Робітня білля й суковий хліб і науку аперх пром. **ТРУД** дає піл сотки людам! Львів, Ринок 39. Чому йдете до чумих! 4-4

НОВИНКИ.

— Конфіскація. Вворашне число нашого часопису сконфісковано за 16 рад-ків статті „А все на тому самому місці“.

— З переміною хроніки. Заходились Курсу Жіночі Української Семіна-ції в Перемішлі, 5. грудня ц. р. відбу-лося в селі Дівочого Інституту публична вистава оперет Ів. Котляревського „На-галка Полтавка“. Виставу провадив і ре-жисерував артист Київського Українско-го Театру Гринь Березовський, акомпанювала ц. директором Музичного Інсти-туту у Перемішлі О. Шпановська, скрипка Л. Ю. Крахт. Постановили псу стилізо-ва. З деяких місць, діялись на артистко-ваторок, особливо тих, що грали му-жеські ролі, глядачі шлюком забували, що не грають паніми іє семінарії, а при-гадувались „Наташка-Полтавка“ на сцені М. Садовського у Києві. Особливо уда-лися тин Вибірного п. Ольшанський, яка при-зудовій характеризації та пизько алто-вим голосом, знаменно відобразила свою ро-лю, давши цікавість тини, з найменшими зрібностями в руках та міміці. Чудовим партнером її була ц. Пятарбій, що дала гарний тип Вононого. Особливо удалися я та стародавня урядова мова, яку так по-добре виконала. П. Перейма була та чудова Наташка, її гарний голос зну-чав ядро, а особливо акція її. дії „Чого лода каламутне“. З лозинського боку, в традиційн стеною з Податчини, а в III. дії в святочному одеві і у виночку вона була прегарна. Дуже гарний і природний тин Петра дала ц. Дмитрішина, яка має дуже добрий алу і гарну поставу. П. Скрипана була тинова і гарно та тепло провела ролі Терпелики. Природно і живо відобразила ц. Ломінська ролі Ми-кола. Фінальна сцена славу — „Начина-мо веселитися“ викладала буюю оплеска-ми само і підчас інших пунктів прогов-ми вона по береги сідла нагороджувала співачок гучними оплесками. Щира подя-ка належить пн. виконавцям за вложе-ний труд, а шп. Березовському, пооф. Шпановській і проф. Шпановському — за артистичний, музичний і організаційний провід. — В.

— Відгуки тюремників. Випадково ро-зало в нашій рукі число „Землеміє Ціг.“

з дня 29. вересня, де лажозимо статейку про аміст інтерпеляції наших послів у справі побиття наших політичних аянів: інж. Ме аніка та інжик.

— Непохитний собор. Православні в Польщі, які мають нахліл добувати у природних явищах надприродних, глб-ших причин, можуть з нагоди праці над ро бором православного собору у Вар-шаві вірити в „чудо“. Польські архітекта та піротехніки, що вживають при розборі собору дачніту, не можуть дати собі ради з гранітними стінами собору. Від-ломки вибухових матеріялів летять далі на сусідні дома та біють шибів, а собор „не дається“. Шибів шибетили в Евро-пейській готелі та кримиці Радіотехні-чного Товариства. Один з часописів пише, що підняти собору коштує вже більше, ніж сам собор.

— Що значить „лакнейство“? „Сло-во Польське“, яке дуже уважно перечи-тує наші політичні статті, а навіть пере-друкує їх у відповідним аласнім сосі, за-головок нашой статті з дня 16-го ц. м. „Лакнейство“ перекладає „Strachajstwo“. Такого шибраства є чимало в таких ве-рекладах і висновках на їх підставі.

— З хронікою хроніки. Ізраель Він-тер, власнитує кримиці з дорогами жі-ночими футрами згодився на пилу футра з олною панною з промицці, одержав за-даток, мав футро скоротити, а коли пан-на вернулася, він зажадав підвищити, з о-глядом на скаржк жалюти: а решті згоди-ся і агорнув футро, яке, як виявилось до-ма, було зовсім яншим, старим та деше-вим. Суд буде розглядати справу та фу-тро. — Ще гірше виїшов на трансакції в справі хати жінки Аббагам Манед, я-кий заплата відступного за дві кімнати з кухнею 420 доларів якомусь Грїберові, що ажавши гроші, вибудував собі за не пекарню, а хату виявила кому іншому. — Стрийський фабриканти цукорків Макс Самет повабрав у львівських фірмах со-лодкого краму на 20.000 зол., видав фаль-шований векселі свого тата, письмецьку по-руку на каменію своєї тінки, сам прого-лосив банкрутство. — Злодії влозились до складу оджі „Дресинг“ у центрі мі-ста і вивезли багату добучу. — 32-літній приватний урядовеш Масарик отрує-не одержавши концесії на кримиціо-тютюном.

— Еволюція атлетів. Один з найб-льших світових атлетів Гакеншміт, який доробився ведичного майна, зрікається своєї професії і вибрав ще важшу: письменника — фільософа. Пізнавши, яку ролію а житті грає французька мова, він пере-ходить з фєрї до аєлєвчання сил чисто духовних і приготував книжку з аєлєв-чїстїки. Книжку хоче видати в Парижі. Це вже другий в останній час приклад атлєта, що хлєас в руки перо. Боксер Демпси, який має нам р видати друком приватні листи жінок закоханих ним, зробить (мовірно кращий інтерес.

— Последи слуниниць. у необмеженій скількості, хоч створити для європей-ських жінок юнорський посол Блюм. Він поставив у парламенті внесок, щоб апу-скати до Зєдїнєних Дєржав всіх євро-пейських жінок, які згодяться працювати як служниці. В Америці постійно брак служниць. Блюм пояснює це арозтаючою деморалізацією американської родини.

— „Руски Новини“, тижсєвник „за Ру-сїхою у Крадьовини С. Х. С.“, що вихо-дить заходом „Руско-Народного Поосї-тного Дружєства“ в Руському Керєсєтєу (Бачка), верєшов у другий рік видання. Орган цей видає Дюра Павич, напрям його — національно-український. Мова „Р. Н.“ українська з сильною домашньою ле-кїєвськими і хорватськими сєв. „Р. Н.“ об-слуговують потреби 30.000 Українців Ю-гославії, що в головній сєві їм маси пере-сєдїли єводи даню з аїлєвчїми Окрїн (Уж, Землїни) нашого українського За-карпаття і мають тут пашє свого гр-кат-єлєскопє, відомого українського патріота

о. д-ра Наралого. Вжакмо „Руским Но-вїнам“, що мають до сповєсїти таку па-жєну мїсїю, якєвєбїльшого поширєня мїж українським народом у Югославії. Агрє-сї „Р. Н.“: „Руски Крєстєв, Бєлка, С. Х. С.“ — З аєлєвчїх чисєл „Р. Н.“ довідуюсьє, що заходом тогож „Р. Н. Просє. Дру-жєства“ вїїшов, як і попередїми роками, „Руски Калєндєр на 1926 рок“. Цїна його 20 лїнарїв. Замовляти на подаєну мїсєє адресу.

— Прогулька до С. Р. С. Р. Радєн-ський посол у Варшаві, Войков, мав дов-шу розмову з головою комісії закордон-них справ п. Дембським. У шій розмові він інформувалєсє про закон ратїфікації кон-сультського договору з С. Р. С. Р., аєлє цього тижня має піти на чєргу нарєд соїм-му. Крім цього торкувалєсє питання, чи не можна бї поширїти прогукєлькє до С. Р. С. Р. проєктувалї для деяких послів з „Вїзволенєм“ та комуїстичного клубу на прєдставнїків нїшїх партїї.

— Богачі мають щастя. Прєдставлєх шведського сїрчаного промєєлу Нїльсон підчас побуту у Варшаві збївєнї їдучї в автомобїлі велику суму грошєв у рїз-них валютєх. Не памєтєв є шофєра, нї автомобїлю. Полїції вдалось відшукати шофєра, який аєвернує власнїковї вєнар-їєну теку з його капїталами.

— Новї шаховї змєгання лїчутьсьє у мєртї на Сємерїнту. У нїх вїзьмуть участє деякі гравцї з аєлєвчїми моск-овського „турнїру“ (мїж нїшїми Капаблєн-ка), а крім цього Альохїн, Відмєр та Нємповїч.

— Капаблєнка побитий 15-лїтїм. У подорожї з Москви чєрєз Львовєн, Капа-блєнка затримєлєсє в Бєлїшї, де грав о-днєчасно 20 кльчєх партїї у шаховїх клубї і в Львовєні. У шаховїх клубї „Мака-бєїв“ грав однєчасно з 46 особєями. 34 партїї вїграв, 8 будїлї проїграв, 4 прє-гравї. Мїж перемєжєями є одїн 15-лїтїй хлопцєк.

— Кїна. Кїно „Лєв“ почало вїставу но-вої фїльми в 7 лїх п. з. „Суворїї комен-дєнт Мартєнс (Під шибєнїєю)“. У фїль-мі змїниєтє з чудової прїроди Аїєвськїх, краї-ни чєрївчїх сїгїв, при сїпучєстї відомїх артїстїв Аїєс Лєїк, Ієстєвє Глєк та Ке-лєта Гарлє. Крім цього в проєграмї комє-дїє: „Прєохло вїбачєнїє“.

ОПОВІСТКИ.

Уновїсїський хор Д. Котїа. у вївторок 22.XII. Закопанє. у сєдєду 23.XII. Закопанє. у суботу 26.XII. Закопанє. у нєдїлю 27.XII. Закопанє. у понєдїлок 28.XII. Бєлєжє Бєлєжє. 768

Вїдчїт д-ра В. Шурєтє: Положєнє української цєркви в XVII ст. на вїдбу-дєтєсьє тому, що полїція зажадалє тек-стє вїдчїту до нєзачєрєвєнїє. — Уврава Тов. зїнок з вищою освітою.

Зїзд вїдпоуєчїний Фїлій і кружїнїв Тов. Учїтельська Громада вїдбудєтєсьє згїдно з § 14. статута в суботу у 26. грудня о год. 10 у Львовї в лєкалї при кул. Мохнєвського 12 з отсїєм повєд-ком: 1) Звіт з дїєлєвчїстї Вїдїлу за 1925 р. і звіт касовий; 2) звіт з дїєлєвчїстї фїлій і кружїв; 3) справа фїонїв Тов-а і вїзначєнїє дїєлєвчїстї в р. 1926; 4) доповнє-жїчїї анбї; 5) реферат пр. ф. Д. Коєєнєїє „Прєєкт реформї сєдєлєвчїх шкїлїнїтєвїа мїнїстра Сг. Глєбського“. 6) Бажєнїє і вїнескї. — За Голєвчїм Вїдїлї: І. Глєж-нїцїєвїй голова, Гр. Мїкєтєї секретєр. 983 1-1

Ширшї сходиєнї члєнїв Соїєзу „Укрїа“ тини, прїсвєчєнїє справлєм участї жїночїна у прєсїєлїтїй прєдї. вїдбудєтєсьє в сєдєду для 23. п. м. о год. 6. гєчєсєом в лєкалї Українськє Вєсєдє, Руловськєго 22. На порєдку реферат дїр. М. Гєлєшїнськєго на тему: „Новїмї шїлєхамї“, 985 1-3

Дрібні оголошення.

ВДОВА по свєщєнїку в сєдєлїм вїлї глєдєє мїсїє до зєрїєду дому у свє-щєнїка або нїєлїєвчїєго. Згїдєнїєнїє з чє-нїєстї пон-мас єрад парохїєлїєвїй в Бїєлє-нїєках коло Гєлєчє. 974 2-3

З ПАННОЮ модїєстїєю навєжє прє-рєсїку в шїлї вєдєлїє сїєлїєного інтєрє-су Мїхєїло Корчєк, кєпєлюєнєк і Дрє-гєбєчї вїд. Вїлїєвськє гєра 8. 973 2-2

Чи чули шєлєрїку „Дєвємї“? куїтє в Українськїй Кнїгарнї Стєнїєлєвськїй, Собїєвськєго 20, цїна 1 ал. 954 3-3

КАВАЛЕР з вищою освітою, на дєр-жєлїєнїй посєдї, сєрєлїєнїх мїт, бєжєє нє-лєжєтїє дїєстєвїєлїє в мєтєрїєлїєвчїємї пїєлїє з інтєлїєгєнтїєю до лїт 33 пєнїєю. Забєз-пєчєнїє вїємєлїє. Дїєкєтєїє заповнєєнє Пїєчєчєнїє згїдєнїєнїє до Адмїєнїєстєрїє „Дїєлї“ під „Нотє“. 967 2-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошенє Рєдєкцїє не вїдєкєлєє.

ОПЕРАТОР

д-р Тит Е. Бурачїнськїй
 бувшїй довгєлєтїєнїй асїєнт хїрургї-чїєнїй клїнїєнїй пооф. д-ра Рїдїєрє у Львовї, довгєлєтїєнїй прїємїє хїрургї-чїєнїй вїдїлїу козєвєго шпїєтєлїє і Чєрївчїєх ордїєнїєх в хїрургїчїєнїх нє-лєгах, нєдєжєк гєрлє, носє і вухє при вул. Сєпїєгї ч. 25. II. пов.
 (протїє тєхнїєкї) вїд 10-30—12 прєдєд полє-964 дїєм і вїд 3—5 допєлудїє. 2-3

Спєцїєлїєст скїрїєно-вєнєрїєчїєнїх нєдуг
 д-р ЛЄВЄНГЄК
 вул. Трїбунєлєвськє 4 (бїлє Рїєкїу) Тєл. 970 48—11. орд. вїд 8—9 і 12—5. 3-3

Коопєратїєвє трїєнїєтарськїєх вїєрєбїєх ручнїєх і мєшїєнїєх

„АЛЬФА“
 при вул. Корєлєнїєвчїєнїй ч. 9.
 прїєїмєє вїєлїєкїє зємєлєвєнїє і прєрєбїєкє Мєтєрїєлїє добрїєлїє. Вїєкєлєєнїє дїєжє стє-815 рєвєє, пїєлїє нєзєсєкїє. 13-13

Артїєстїчїєнїй прєрєплєт Єнєлєтїєї та єск-кого рєдє прєрєплєтїєчїєх рєбєтєх вїєкєнєтє-сєлїєдїє: Мїєнїєлє Крїєвчїєнїєвїй, артїєст прєрєплєтчїєк, зєпрїєс судовїєнїй знєвєш. 887 Львів, Пєкєрськє 12. 8-10

Музичні інструменти
 для учїєв і амєтєрськїєх кружїєв під гєрєнтїєю по-ручєє крєєвє фєбрїєкє

ФР. НЄВЧІК
 871 Львів, Гєрєдєцькє 2 б). 7-16

Спєцїєлїєнїй вєрстєтїє нєпрємєє вєзїє
„Ford“
 982 орієнїєлїєнїй склєдовїє чєстї
Вїтєлєд Трєндє
 Львів вул. Подлєєвськєго ч. 2.

ВЖЄ ВІШІЛА КНИЖКА
 д-р Іл. Цьокан:
Наука о торговлі.
 Прєдєєтєсьє по 5 зол.
 в Кнїгарнї Наук. Т-вє ім. Шєв-чєнєкє у Львовї. 1-3

Ідє єго мєстє до Імєстї
 Скорє — посєгєтєтєсьє:
 Прєзїєнїєк, будуть гєстїє —
 В шє нємє вєрєтїєсьє?

Не журїєсьє, мїї мїєлєнїєкїй
 Не дємєєсє;
 Є у Львовї „Рєгулєтєр“
 Вєрємєєсьє!...
 965ц Рїєнок 43.